

abc

doprinešti
— narati

Patro, begehen, verüben. dopernésti, doperná-
shati, sturíti, délati.

doprošiti

Erbitten. éniga isprešiti, doprošiti, skus
přóšhño nakloníti. Exorare aliquem, preci-
bus aliquem flectere, movere, permovere.

doprositi

Erbetten. s'moliti, s'profsiti, doprofsiti.

Errorare.

HIPOLIT: Dict. II,

dopustek
-i

Permissus, Verwilligung, erlaubnus, Zuelassung.
perpústik, dopústik. permissio tuo. durch dein
Zuelassung. skus tvoj perpústik, dopústik.

dopustiti

Gestatten, Zulassen. dopustiti, *perpustiti*, *indulgere*, *permittere*.

HIPOLIT; Dict. II, 75

dopustiti

Verwilligen. pèrvolíti, dopustíti, pèrpustíti.
Annuere, indulgere, Concedere, permittere.

dopustiti

Einwilligen, Verwilligen. pervoliti, dopustiti.
Confessio, permittere.

HIPOLIT: Dict. II, 48

dopustiti

Bewenden lassen. pèr voli bitì, dopustìti.
acquiescere, finire, finem facere.

HIPOLIT: Dict. II,²⁸

dopustiti

Lassen, Zulassen. dopustiti, pierpustiti. per u
mittere.

nedopustiti

Prohibeo,
prohibere aliquem aditu, vel prohibere aditum.
einem den Zugang nicht gestatten. énimu ta per-
stòp nedopustíti.

dopustiti

Plufuculum. Adv. etwas Vil. kaj vezh. plufuculum amori largiri. der liebe etwas zu gefallen thun. lubéfní nikúliku vezh dopustíti.

dopustiti

Pro. 6. eleganter conjuguntur. pro eo, ut: pro
eo ac: pro eo ut temporis difficultas tulit.
wie es die schwerzeit zugegeben hat. kákor je
ta tefhàk zhafs dopústil, ali perpústil.

dopustiti

Gratificor, zu gefallen thuen, willfahren.
h'dopadlivosti sturiti, h'gnádi dopustíti, k'
vóli bíti, pervolíti. énimu éno prijáfnost, ali
shlufhbò yskafáti.

HIPOLIT: Dict. I ,263

dopustiti

Concedo, weichen, zugeben. nasáj ťtopíti, od-
ťtopíti, nah dati, ťe vmakníti: dodelíti, do- ali
pèrpustíti.

dopustiti

Compromitto, einen schidrihter anzunemben bewil-
ligen. éniga reslózhniga sodnýka, ali reflózhnika
gori vřeti dopustiti, peroblubíti.

dopustiti

admittit, zulassen, erlassen, einführen. perpuſtiti,
dopuſtiti: notèr puſtiti: notèr pèllàti.

dopustiti

Actio,

actionem dare. es'4 Klage zu lassen, das recht aufthun.
eno pravdo ali: boohbo dopustiti.

HIPOLIT: Dict. I. (Prepis) / 9

dopustiti

Impedio, verwirren, verwickeln, verhindernen.
řaderřhati, odbivati, řindrati, řaderřhovati,
braniti, řaslajmati, motiti, pazhiti, řapřezhi
kratiti, nedopustiti.

dopustiti

Optio,

optionem alicui facere. einem die wahl auf-
thun. énimu iſvólo dáti, ali dopustíti, na
ſbéro dáti.

dopustiti

Potestas,
potestatem alicui concedere peccandi. einen
zu sündigen erlauben énimu dopustiti
grejh doperněsti.

HIPOLIT: Dict. I, 488

dopustiti

Justitium,

Justitium remittere. die gericht wider lassen
angehen. fupet právde dopustíti, fashéti.

dopustiti

Permitto, erlauben, verwilligen, zulassen.
derláubati, pervollíti, perpustíti, dopustíti,
pustíti.

HIPOLIT: Dict. I , 455

dopustiti

Indulgeo, vill nachlassen, willfahren. velíku
odpustítí, preglédati, fanésti, fanáshati, se
shónati, fashónati, perpustítí, dopustítí, k'vóli
bíti, pervolíti.

dopustiti

Venia,
dare alicui veniam. erlaubnis geben. dopustiti,
perpustiti.

HIPOLIT: Dict. I, 700

dopustiti

Sino, lassen. pustiti, dopustiti, perpustiti.

depositi

Admittere, Zulassen. perpositi, depositi. S.
admitto.

dopustiti

Vergunnen, Zulassen. pèrvoszhitì, dopust iti, pèr-
pustiti. permittere, concedere, finere, Copiam facere.

dopustiti

Verhengen, Zulassen. *pèrpustíti, dopustíti, vsháffati.*
permittere, Concedere, indulgere.

HIPOLIT: Dict. II,

210

dopustiti

Statt, oder Platz geben. meistens ali proftor dati,
odftopiti, se vganiti, odmakniti: dopustiti, pervoliti.
locum dare, cedere, concedere.

dopustiti

Wehrhaft machen. oroshíti, s'oróshjam pre-
vidíti, preskerbéjti: oróshje dopustíti, pra-
vízo tiga mezha énimu dodejlíti. Armare, armis
providere: jus glady Concedere.

dopustiti

Bewilligen. pèrvolíti, pèrterdíti, svojo
vólo dáti: dopustíti, pèrpustíti.

Sihe Confentio, assentior, Comprobo, Concedo,
permitto.

dopustiti

Erlauben, Zulassen. dopustíti, pèrpustíti,
pustíti: derláubati. permittere, Concedere,
Copiam alicui facere.

dupustiti

Heimsexer, heimstellen. dupustiti, perdupustiti,
domi postulari, praj gustiti. permittere,
concedere, capiam facere.

HIPOLIT: Dict. II, 88

dopustiti

Relinquo, verlassen, hinterlassen. pustiti,
popustiti, sapustiti. Zuelassen. perpustiti,
dopustiti.

dopustiti

Zulassen, gestatten. pèrpuštíti, dopustíti,
dodejlíti, dovoszhíti, dèrláubati. permit-
tere, Concedere.

dopustiti

Tribus, geben, Zulassen, Zuschreiben. dáti,
dájati, per - ali dopustíti, permérjati, perpí-
řsati.

dopustiti

Transitus,
dare transitum. den Ges geben. passaport dати,
prehòd dopustiti.

HIPOLIT: Dict. 1678

dopustiti

Pas geben.pafsapórt dati, skus hójo dopustíti.
dare tranfitum.

HIPOLIT: Dict. II,

139

dopustiti

Herdurchlassen. tu skus puštiti, skus hójo
dopuštiti. dare transitum.

90

HIPOLIT: Dict. II,

dopustiti

Macht geben, erlauben. oblást dáti, dopustíti.
potestatem dare.

deputiti

Eine Statt Preis geben. enu mestu sholérjom
prajs dati, rup inu plejn éniga mésta dopu-
stíti. urbem relinquere depraedationi: di-
ripiendam urbem dare, concedere: proponere
ad praedam bona civium.

HIPOLIT: Dict. II, 143

dopustiti

Vaco,
quantum temporis vacabit ab officio publico. so
Viel ich mesiner geschäften halber können wird.
Müliker mi bodo möji sprävki dopustili.

HIPOLIT: Dict. 11692

dopustiti

Versagen, abschlagen. odrézhí, odpovédati, doli
vdáriti, nedopustítí, krátiti, se upírati. Recusare,
denegare.

depustiti

Nachlassen, gestatten. depustiti, perpustiti,
persaněti. indulgere, concedere.

HIPOLIT: Dict. II, 129

dopustiti

Pas sperren.pafse sapréjti,skus hojo nedopuštíti.
Claudere tranfitum.

HIPOLIT: Dict. II,

dopustiti

Verbieten, Vntersagen. prepovédati, sabraníti,
braníti, nedopustíti. prohibere, vetare, in-
terdicere, non permittere, impedire decreto.

HIPOLIT: Dict. II, 206

dopustiti se

Situs,
accusare eum per magistratus auctoritatem
non est situs. vic. man hats ihm nicht
zugelassen. se mu nej dopustiti.

HIPOLIT: Dict. I, 609

dopustiti
dopusćen

Peroptato. Adv. nach wunsch. po vóli, po fhélli,
peroptato nobis datum est. cic. po pervószhku nam
je letù dánu, dopuszhénu.

dopustiti
dopuščěn

Concessus, nachgelassen, bewilliget. dopuskěn,
přerpuskěn, perrvólen, dodelěn.

HIPOLIT: Dict. I. (Prepis), 124

dopustiti
dopusćen

Impermifsus, das nicht zuegelassen, sonder ver-
botten ist. kar nej dopuszhénu ali perpuszhénu,
ámpak prepovédanu.

dopustiti
dopusčën

Permissus, vergünstiget, zugelassen. pervó-
szhen, pervóllen, perpuszhën, dopuszhën.

dopustiti
dopusčēn

Адмисsus, zugelassen, nachgelassen, begangen.
прѣпусчѣн, dopusčēn: odpusčēn, dopèrnežen.

HIPOLIT: Dict. I. (Prepis) 14

dopustiti
dopus^uš^uen

Per.

per leges non licet. die gesäz lassen es nicht
zu. po postávi nej dopuszhénu.

dopustiti
dopusťen

Licitum est. es zimt sich, vnd ist nachgelassen.
se spodóbi, sprístoji, je dopuszhénu, perpuszhénu,
spodóbnu.

dopustiti
dopusćen

Licet, es ist erlaubt, es stehet frey. je
perpuszhénu, dopuszhénu, sléjhernimu fraj
stoý: se spodóbi, se sprístoji.

dopustiti
dopusćen

Zugelassen, Vergünstiget. perpuszhén, dopuszhén:
k'énimu puszhén. permisus, concessus: admissus.

dopustiti
dopusćen

freye wahl. fraj isvóla, fraj puszhéna ali do-
puszhéna isvóla. optio soluta Eligendi.

dopustiti
dopusćen

Erlaubte wollüste. dopuszhéni, poshténi res-
lúshki. oblectationes licitae, honestae.

dopustiti
dopusřen

Unverbotten. es ist unverbotten. nej prepovédanu,
je dopuszhěnu, se pèrpuřtý. Conceditur, per-
mittitur.

dopustiti
dopusćen

Darff. ich darff nicht. jest nesméjm, méni
nej dopuszhénu. non audeo, mihi non licet,
non est liberum vel integrum.

dopusćen

Frey stehen, Zugelassen seyn. pèr énimu fraj
státi, énimu dopuszhénu bíti. liberum esse,
integrum esse.

dopusťlivost

Zulassung, erlaubnus. pèrpuszhénie, dopuszhénie, derláubnost, perpusťlívost, dopusťlívost.
permíssio, Admíssio, licentia.

dopusćati
dopusćajoi.
e

Concedens, der weicht, nachgibt, zuelasset.
katéri odstópi, nah da ali pèrpufty: odstopleózh,
nah dajézh, dopussheózh.

dopusťenje

Placitum, erkantnus, meinung, wolgefallen.
spofnájne, máninga, dopádejne, ali dopádstvu
dopádik, dopuszhéjne, lublívost.

dopuščenje

Praesumptus,
praesumpta licentia. ein vernünftig eingebildete
Erlaubnis. énu pámetnu dofdévanu dopuszhéjne, enu
nájdianu dopuszhéjne.

dopusćenje

Primum.

ut primum potestas data est. so bald ich die
erlaubnus erlanget habe. koker bersh bom dopu-
szhéjne sadúbil.

dopuščenje

Concessus, erlaubtes. přepustění, dopustění, dodelání.

HIPOLIT: Dict. I. (Prepis), 124

dopusčenje

Nachlas, Verwilligung. dopusčénie, pèr-
fuschénie, pèrvólénie. permissio,
indulgentia, licentia.

HIPOLIT: Dict. II, 129

dopusćenje

Copia, Ville. mnogoft, polnoft. überflus.
obilnoft, preobilnoft. erlaubnus. dopuszhénie,
pèrpuszhenie.

dopus^ušćenje

Indulgentia, willfahung, Vbersezung, Erlaub-
nus, nachlass, ablass. pervólenje, preglédajne,
perpuszhéjne, dopuszhéjne, dóli puszhéjne, odpu-
szhéjne, odpústik.

dopuszczenie

Pax,

pace tua dixerim. mit deiner erlaubnus zusagen.

s'tvójim dopuszhéjnam rézhi.

dopusčénje

Gnad. gnáda, mílost: lubesnívoŝt, priasnívoŝt:
sahvála: odpuszhanje, dopuszhénie. Gratia, fa-
vor, venia.

HIPOLIT: Dict. II, 79

dopusčenyj

Facultas, gewalt, Vermögen, kraft. in scholis
facultet, lehr, geschicklichkeit. oblàst, pre-
mófhnost, muzh. vuk, rózhnost, vzhenùst. perpu-
szhéjne, dopuszhéjne. tudi iméjnîe, blagù.

dopusčenie

Verhengnus. v fšáffanie, pèrpuszhénie, dopuszhénie.
venia, Indulgentia: permissio, Concessio.

210

HIPOLIT: Dict. II,

dopuszczenie

Übersehung, Zulassung. preglédanie, dopuszhénie,
pèrpuszhénie. Conniventia, Indulgentia, licentia.

HIPOLIT: Dict. II,

dopusťaję

Bewilligung, erlaubnus. pervolénie,
dopuszhénie, pèrpuszhénie. S. Confensus,
Concessio, permissio.

HIPOLIT: Dict. II, 28

dopuszczenie

Freyheit, Verwilligung, Gerechtigkeit, slobódnoft,
proftovólnoft, slobódszhina: dopuszhénie, pervól-
szhina: pravíza, fúsebna slobódszhina, fráynga.
libertas, imunitas, licentia: praerogativa,
privilegium.

HIPOLIT: Dict. II, 64

dopuszczęje

Erlaubnus. pèrpuszhénie, dopuszhénie, der-
láubnost. potestas, Cópia, facultas; per-
missio, Concessus.

dopušćenje

Willfahung, Vergünstigung. *pervolenie,*
dopušćenje. *indulgentia, officium.*

HIPOLIT: Dict. II, 262

dopusćenje

Vergünstigung. dopusćenje. permissio.

HIPOLIT: Dict. II, 209

dopusčenie

Verwilligung. pèrvólenie, dopuszhénie, pèrpuszhénie.
assensus, Confensus, permissio, Concessio.

dopuštění

Venia, Verzeihung, Verwilligung, Erlaubnis.
odpusťháníč, p'ovoléníč, dopusťkéníč.

HIPOLIT: Dict. I, 700

dopusťceje

Zulassung, erlaubnus. pèrpuszhénie, dopuszhe-
nie, derláubnost, perpuťtlívost, dopuťtlívost.
permisio, Admisio, licentia.

dopusčenje

Vfructuarius, der oder die frömdes gut Zu-
gnüssen hat. katéri, ali katéra imà vfhivánie
inù nuz lúshkiga blagà skus fasháfanie, ali
dopuszhénie: vfhiváviz, vfhiváuka.

HIPOLIT: Dict. I, 729

dopuszczenie

Impetro,
veniam aliquid faciendi impetrare. erlaub.
nus erlangen etwas zu thun. dopuszczajnie
dosiechni kaj sturiti.

dopuščenje

Emissio, auslassung, Verschikung, erlaubnus,
entledigung. vun spuszhénie, ispoflánie, do-
ali perpuszhénie, odrejshenie.

HIPOLIT. Dict. I. (Prepis) ,212

dopusćenje

Clarigatio, Absagbrieff. erlaubnus einen gefan-
genen zuschazen. odgovédni lyft, ozhítnu odpové-
danje s'pismom inu s'befséjdo. dopuszhénie éniga
jetnyka ali fushnia sházati, inu zéjnití.

dopušćenje

Admissio, Zulassung des Männleins zum weiblich-
perspuzhenje - ali dopuszhenenie moskizhka
n' sheniri.

HIPOLIT: Dict. I. (Prepis) 14

dopusťenje

Oblatus,
oblata facultate. nach angetragener bewilligung. po ponúdení pervóli, ali oblásti, po ponúdením dopuszhéníu.

dopusčeniye

Sax, 2. erläßens, Verreichung. dopuszheniye,
odpuszheniye.

HIPOLIT: Dict. I, 438

dopuszczenie

Permissio, Verwilligung, erlaubnus, Zuelas-
sung. pervólejne, ali pervóla, slobódnost,
perpuszhéjne, dopuszhéjne.

dopuštění

Licentia, erlaubnis, übersehung, Verwilligung.
dopushtenje slobodnost derlävbnost,
preglédajne, perwóla.

HIPOLIT: Dict. I, 343

EXTRA

dopusćenje

Licenter. Adu. frefenlich, durch zu vill nach-
sehen. ferbésfnu, neródnú, skus prevelíku dopu-
szhéjne preglédajne.